

„Czego Jaś się nie nauczy, tego Jan nie będzie umiał”.

DO RODZICÓW UCZNIÓW KLAS PIERWSZYCH ...

Rozwijajmy w dziecku systematyczność i samodzielność

/dotyczy realizacji obowiązków szkolnych/

1. Dziecko musi mieć swoje stałe miejsce do nauki/ uprzątnięte, bez rozpraszających je rzeczy: zabawek, telefonu komórkowego, włączonego telewizora, radia/
2. Szanujmy dziecka czas nauki! Ma to być czas ciszy, spokoju, poczucia bezpieczeństwa /zadnych gości, dyskusji czy sporów/.
3. Dobrze jest ustalić stałą porę do odrabiania zadań domowych / najlepiej, gdy któreś z rodziców usiądzie niedaleko z jakąś lekturą, krzyżówką, czasopismem, aby dać przykład i spokojnie od czasu do czasu zerknąć co robi dziecko i jak to robi.

... doradzić, pochwalić, pogłaskać/ małe dzieci uwielbiają w takich chwilach kontakt fizyczny, cieszą się z zainteresowania, są dumne ,że wiele potrafią i my to widzimy, nam się to podoba. Dziecko w klasie pierwszej nie wie jeszcze co to ambicja, rywalizacja – ono uczy się tego od nas. Na razie „uczy się dla nas” – jest dumne i szczęśliwe, gdy my jesteśmy dumni z niego, uśmiechnięci.

Nie wszystkie dzieci są jednakowo sprawne manualnie, nie wszystkie równie szybko uczą się czytać, pisać, liczyć. Czasami trzeba sięgnąć pamięcią wstecz i przypomnieć sobie nasze dziecięce problemy, porażki zmartwienia ... jak je przeżywaliśmy, czego potrzebowaliśmy i jak, być może, zawodziliśmy się na naszych najbliższych. Nie powielajmy błędów. Doceniajmy dziecięce starania, ale równie żnie chwalmy za „nic”, za „bylejakość”.

W chwilach wolnych / w dniach gdy mają niewiele zadane/, bawiąc się z dzieckiem – ćwiczymy. Malujemy, rysujemy, pieczmy ciasta, lepmy z plasteliny, czytamy „raz dziecko, raz rodzic” itp.

4. Dziecko musi być samodzielne / jeżeli chcemy mu pomóc, to doradzimy, niech poćwicz najpierw w brudnopisie, na kartce z bloku – zeszyt, karty prac są dziecka nie rodzica. Dziecko raz wyręczone chce, a wręcz oczekuje i żąda „takiej pomocy” coraz częściej, w ten sposób uczy się i kłamstwa i lenistwa.
5. Bądźmy konsekwentni – ustalone to ustalone! W sytuacji, gdy sprawy wyższe zmuszą nas do przełożenia czasu lub miejsca nauki – wytłumaczmy to dzieciom.
Dziecko powinno mieć swoje obowiązki, pomagać przy sprzątanu, przy gotowaniu posiłków – jest to dla niego idealna odskocznia od wysiłku umysłowego.

Powodzenia☺ Sylwia Musialik.